

Kategorie II. b

Veronika Kryvljak

2000 nejšťastnějších kazet na světě

Dva tisíce kazet a na nich náš svět,
třešňové léto, co se nevrátí zpět.

V domku na stromě, kde zastavil se čas,
sluneční paprsek hrál v očích nás.

Cítím tvůj svetr a horkost tvých dlaní,
zatímco v srdci ti bije jen tání.
Byl jsi mým sluncem, co ve tmě mých dnů
otevřelo bránu do podivných snů.

Světlušky z očí a z kol spoustu prachu,
milovat tebe znamenalo žít bez strachu.
I když ten příběh měl skončit už v máji,
na starých páskách dál tóny nám hrají.

Přetočím paměť a slyším tvůj smích,
v tom horkém létě, kdy padal náš sních.
Zůstal jsi písni, co v tichu teď zní,
mé třešňové léto... mé loučení.

Teď už jsou kazety v tichu a samy,
skončil ten příběh, co začal tak s námi.
Už nezbylo teplo, už vyhasl žár,
smrt si však vzala nás oba, ten pár.

V domku na stromě teď pomalu spíme,
o třešňovém létě dál společně sníme.
Ruku máš v mé, i když utichl hlas,
tam někde nahoře našli jsme čas.